

Hiroshima

Títol original: *Hadashi no Gen (Barefoot Gen)* **Direcció:** Mori Masaki **Guió:** Keiji Nakazawa **País:** Japó **Durada:** 80 min **Any:** 1983 **Gènere:** Animació **Interpretació:** Animació **Música:** Kentaro Haneda **Fotografia:** Animació, Kinichi Ishikawa **Distribuïdora:** Jonu Media **Estrena a Espanya:** 09/12/1988
No recomanada per a menors de 13 anys
Versió original en japonès, amb subtítols en català

SINOPSI

Una poderosa declaració contra la guerra, una història inquietant sobre l'efecte de la bomba atòmica en la vida d'un nen i la vida dels japonesos. (IMDb)

CRÍTICA

Joies ocultes de l'animació: "Hadashi no Gen"

Parlar sobre la Segona Guerra Mundial i animació en una mateixa oració segurament et portarà a **Ghibli** i la seva commovedora pel·lícula *La tumba de las luciérnagas*. Però és imperatiu conèixer que hi ha altres cintes que ens mostren aquesta realitat de la guerra d'una manera diferent i clara, sense deixar de resultar trista i commovedora. Aquest és el cas de la **Hadashi no Gen**, pel·lícula japonesa del 1983 que es basa en les experiències pròpies de l'autor (**Keiji Nakazawa**) després dels bombardejos ocorreguts al país nipó.

Hiroshima (títol amb què també se'l coneix) se centra en la història del Gen, un nen que viu en aquesta ciutat en temps de la Segona Guerra Mundial. La vida com la coneixia canviarà quan el 6 d'agost la ciutat sigui arrasada per una bomba atòmica que li farà patir la veritable tragèdia de l'esdeveniment bèl·lic més gran de la història.

Hadashi no Gen (traducció literal "Gen descalç") ens explica, d'inici, un relat d'una forma lleugera i innocent, que es va transformant a mesura que els terribles fets succeeixen, mostrant-nos una animació que impacta no tant per la seva qualitat audiovisual sinó per la cruesa amb què és assenyalat el tema de la guerra, que podríem catalogar com a *soft gore*.

I és aquí on trobem la seva qualitat més particular, una història que ressalta per exposar la tragèdia d'una manera tan punyent tot i que està dirigida a un públic general, donant-nos un missatge antibèl·lic des dels ulls d'un nen que és víctima de les terribles conseqüències d'una bomba atòmica.

Amb una animació típica de la dècada, la cinta ens porta a experimentar de manera íntima l'abans i el després d'una explosió que canviaria la vida de milions de persones, fent pràcticament impossible deixar indiferent l'espectador ja que l'horror es mostra de la manera més honesta possible. No calen gràfics d'última generació ja que el seu missatge no es fa vell; al contrari, se sent tan poderós i tan real que esdevé imprescindible per reconèixer els horribles efectes bèl·lics, deixant fins i tot una lliçó i un espai a la reflexió personal.

La cinta té una seqüela que es desenvolupa 3 anys després dels fets ocorreguts a Hiroshima, seguint la vida del Gen que encara que intrigant, acaba per perdre aquest impacte que ens deixen els fets ocorreguts el 1945.

Definitivament una imperdible per a qualsevol que es digui fan de l'anime o de l'animació en general. És més, una pel·lícula antibèl·lica per excel·lència que tot nen hauria de poder veure per conèixer i odiar aquest terrible monstre anomenat guerra. Prepareu els mocadors que tantes llàgrimes no s'assecaran soles.

Kim Tobias – cinescopia.com